

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010174
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616010174.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného P. X. pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 359 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 02.11.2016 na Okresnom súde Partizánske postupom v zmysle § 204 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na P. X. pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 31.10.2016 v čase okolo 20:45 hod prišiel v obci I. pred bránu rodinného domu č. XX, kde najskôr vulgárne nadával a následne začal mykať bránu, na čo z domu vyšli obyvatelia domu, poškodení L. I., nar. XX.XX.XXXX, H. I., nar. XX.XX.XXXX a T. I., nar. XX.XX.XXXX, všetci trvale bytom I. č. XX, pričom obžalovaný sa im začal vyhrážať, že ich všetkých pozabíja sekerou, čo viackrát opakoval, následne poškodený L. I. pristúpil k bráne, obžalovaný ho rukou chytil za jeho pravú ruku a ťahal smerom k sebe, čím mu spôsobil tržnú ranu na pravom predlaktí, ktorá si vyžiadala ošetrovanie bez narušenia obvyklého spôsobu života.

Sudca pre prípravné konanie po vypočutí obžalovaného dňa 03.11.2016 vo veci nariadil termín hlavného pojednávania v zmysle § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku na deň 16.11.2016, ktorý bol následne odročený (z dôvodu nezrealizovania eskorty obžalovaného na termín pojednávania) na deň 22.11.2016, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,

- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu predmetného skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku (na rozdiel od kvalifikácie uvedenej v obžalobe) právne kvalifikoval ako prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. K právnej kvalifikácii skutku uvedenej v obžalobe (§ 359 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. d/ Trestného zákona), najmä k použitému kvalifikačnému znaku uvedenému v § 138 písm. d/ Trestného zákona (násillím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy) súd poznamenáva, že tento znak je obsiahnutý už v základnej skutkovej podstate uvedenej v § 359 ods. 1 Trestného zákona, a teda takýto postup by bol v rozpore s § 38 ods. 1 Trestného zákona. Na druhú stranu skutok popísaný v obžalobe je možné kvalifikovať aj podľa § 359 ods. 2 písm. c/ Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný predmetný skutok spáchal pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami (§ 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona). Zmenou právnej kvalifikácie súdom nedošlo k prísnejšiemu posúdeniu žalovaného skutku.

Obžalovaný z hľadiska formy zavinenia konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 03.11.2016 pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že je rozvedený, má 4 deti, z toho mu je jedno zverené do osobnej starostlivosti. Má vyživovaciu povinnosť voči 2 deťom v celkovej výške 250 €, pracuje v Rakúsku cca 25 rokov ako pokrývač striech s príjmom cca 1.880 €.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol 2 krát súdne trestaný (v oboch prípadoch pre ublíženie na zdraví), pričom v jednom prípade (vec vedená na OS Partizánske pod sp. zn. 2T/163/2011) sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/138/2013-162 zo dňa 17.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/28/2014-172 zo dňa 08.10.2014, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov; skúšobná doba uplynula dňa 08.06.2016. Od roku 2012 do súčasnosti bol obžalovaný 7 krát postihnutý za priestupok, pričom v 5 prípadoch išlo o priestupky na úseku dopravy (porušenie pravidiel cestnej premávky - rýchlosť jazdy) a v 2 prípadoch išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (v jednom prípade aj proti poškodeným H. a T. I.).

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému svedčia dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Ďalej súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). V tejto súvislosti preto v zmysle § 359 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona (pri prevahe poľahčujúcich okolností a pri znížení hornej hranice trestnej sadzby o 1/3), mu súd uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov podmienene s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou vo výmere 24 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj podmienený trest s probačným dohľadom pri uložení dostatočne dlhšej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3,

ods. 4 Trestného zákona, môže u obžalovaného splniť svoj účel. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného trestného činu (prečin), ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz 2 krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/138/2013-162 zo dňa 17.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/28/2014-172 zo dňa 08.10.2014, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov, pričom skúšobná doba uplynula dňa 08.06.2016. Zohľadnil tiež skutočnosť, že sa od roku 2012 až do súčasnosti dopustil 7 priestupkov (5 z oblasti dopravy a 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu). Súd pri ukladaní trestu ďalej zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný má 4 deti, z toho mu je jedno zverené do osobnej starostlivosti a má vyživovaciu povinnosť voči 2 deťom v celkovej výške 250 € mesačne a tiež na skutočnosť, že obžalovaný už 25 rokov pracuje v Rakúsku ako pokrývač striech s príjmom cca 1.800 € a v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody by o túto prácu prišiel, čo by mohlo mať aj negatívny dopad na jeho rodinný život, najmä na jeho deti, ktoré sú na neho odkázané výživou, teda v danom prípade mal súd na zreteli aj tú skutočnosť z hľadiska zásad ukladania trestov, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Na základe tejto skutočnosti mu súd dal šancu, aby dokázal svojej rodine, ako aj celej spoločnosti, že sa naozaj zmenil zároveň mu dal možnosť, aby urobil hrubú čiaru za svojou minulosťou a začal žiť riadnym, usporiadaným životom ako správna hlava rodiny, ktorá má zodpovednosť nielen za seba, ale aj za svoje deti, ktoré sú na neho odkázané výživou a ktoré v súčasnosti jeho starostlivosť potrebujú. Súd v danom prípade kladne hodnotí aj skutočnosť, že obžalovaný má prácu v Rakúsku, kde pracuje ako klampiar už 25 rokov a dosahuje slušný príjem, poukazuje aj na celkový kritický postoj obžalovaného k svojmu správaniu a jeho následku a najmä na jeho snahu po náprave, keď tento uviedol, že chce zmeniť svoj život k lepšiemu a takéto konanie už nebude opakovať. Za týchto okolností, keď obžalovaný bude mať aj naďalej riadnu prácu a zároveň sa bude pravidelne podrobovať dohľadu probačného úradníka, ktorý bude dohliadať na správanie obžalovaného a na skutočnosť, či obžalovaný dodržiava súdom určené obmedzenia a povinnosti, je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmieneným trestom odňatia slobody. Takto uložený trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a v tejto súvislosti súd konštatuje, že už samotné trestné konanie vedené voči obžalovanému pre predmetný skutok je pre neho dostačujúcim predpokladom pre jeho nápravu a jeho rozhodnutie skončiť s požívaním alkoholu (pod vplyvom ktorého sa dopustil predmetného skutku) a tomuto cieľu by mohlo čiastočne napomôcť i obdobie strávené vo výkone väzby. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že bude záležať len na obžalovanom, ako využije šancu, ktorá mu bola daná a či naozaj začne viesť riadny život a tento povedie počas plynutia celej skúšobnej doby. V opačnom prípade dôjde k premene trestu z podmieneného na trest nepodmienečný. Takto aj naďalej bude mať svoj osud v rukách práve obžalovaný a bude záležať len na ňom ako s touto šancou naloží a či dôveru súdu v neho kladenú, nesklame.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu pod vplyvom alkoholu, súd zároveň obžalovanému uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).